

РЕШЕНИЕ

№ 2426

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1597** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение № 4354 от 29.09.2023 г., постановено по НАХД № 8369/2022 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление № 302/23.05.2022 г., издадено от Началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално ТОЛ управление към Агенция "Пътна инфраструктура", с което на М. К. М. от [населено място], обл.В., ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.179, ал.3а от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, е наложена глоба в размер на 1800 лв.; и е осъдил АПИ да заплати на адв.В. И. разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 580 лв.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника си юк.Д., обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован, а нарушението е надлежно установено. От настоящия съд се иска да отмени касираното решение и да реши спора с потвърждаване на оспореното постановление. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба М. К. М., чрез адв.И. е подал отговор на касационната жалба, в който я оспорва, а в с.з. се представлява от адв.И., която застъпва становище за нейната неоснователност. Моли за присъждане на съдебни и деловодни разноски по представен списък. Представя писмени бележки с подробни

съображения.

Представителят на СГП предлага касационната жалба да бъде оставена без уважение. Административен съд-София град провери правилността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, при което намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства.

Срещу ответника по касация е ангажирана административнонаказателната отговорност на основание чл.179, ал.3а ЗДвП при следната фактическа обстановка:

На 02.12.2021 г. в 09:39 ч, в направление излизане от територията на Република България, на ГКПП – О.-ферибот, е пристигнало ППС рег. [рег.номер на МПС] , вид: влекач „М. А.“, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 т, управлявано от М. К. М.. След извършена проверка контролните органи на АПИ са установили, че на 16.11.2021 г. в 17.10 ч указаното ППС е засечено на път А6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за същото не е заплатена дължимата пътна такса съгласно чл.10, ал.1, т.2 Закона за пътищата /ЗП/, за която се събира такса за изминато разстояние - ТОЛ такса, съгласно Приложение към т.1 на Решение №101 на Министерски съвет от 20 февруари 2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние. За извършеното административно нарушение е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДвП, с приложения към него статични изображения във вид на снимков материал, съдържащ данни относно превозното средство, регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство. Контролните органи приели, че ППС е с обща технически допустима максимална маса над 12 т и се движи по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП.

За горното инспектор в ТД „Митница Р.“ е съставила АУАН № 302/02.12.2021 г., в който нарушението е квалифицирано по чл.179, ал.3а ЗДвП. Актът е връчен на М. на същата дата. Административно-привлеченото лице е депозирало писмено възражение срещу констатациите в АУАН.

Административнонаказващият орган е приел възражението за неоснователно и е издал обжалваното пред районния съд НП № 302/23.05.2022 г., с което е наложил на М. К. М. глоба в размер на 1 800 лв. на основание чл.179, ал.3а ЗДвП.

За да отмени наказателното постановление, Софийският районен съд е констатирал, че на датата на нарушението (16.11.2021 г.) процесното ППС не е било управлявано от М. К. М., а от друг водач, съгласно данните в пътен лист № 2006580 и в отчет за пътуванията на автомобила. Наред с това Съдът е установил, че вписаното в НП място на нарушението (път А6, км 50+427) не съществува дори към 14.09.2022 г., като се е позовал на писмо от АПИ от същата дата, от което става ясно, че на път А-6 няма км 50+427 /Л. 3 от АМ „Европа“, от км 32+450 до км 48+666, „строително-монтажните работи на който все още не са стартирани”/.

Решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Доказателствата са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът не е извършил вмененото му във вина административно нарушение. Съдът е дал отговор на спорните въпроси по делото, като не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата.

Касационната инстанция не споделя мотивите на СРС за липса на допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗДвП, доколкото нормата на чл.179, ал.3а ЗДвП съдържа както материалноправна, така и санкционна разпоредба за конкретното административно нарушение.

Съгласно чл.179, ал.3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Посочените в АУАН и НП норми от Закона за пътищата, предвиждащи общи задължения за заплащане на ТОЛ такси, не представляват конкретно правило за поведение, което е нарушено от водача.

С разпоредбата на чл.139, ал.7 ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. В цитираната в НП норма на чл.179, ал.3а ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

Текстът на чл.139, ал.7 ЗДвП, съпоставен с този на чл.179, ал.3а от същия закон, налага извод, че водачът на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП, към които спада и управляваното от ответника по касация към процесния период, е задължен да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, съобразно категорията на превозното средство, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа.

Задължително в съдържанието както на АУАН, така и на НП, е да бъде посочена нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение, и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. Липсата на посочена норма, която е нарушена, представлява съществено нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционирувания субект, поради което е самостоятелно основание за отмяна на НП. Правилни са обаче останалите отменителни мотиви на решаващия съд. В конкретния случай не е доказано извършеното нарушение, доколкото се сочи, че същото е извършено на път А-6, км 50+427.

По делото е представено писмо на АПИ, съгласно което на път А-6 „Европа“, до момента няма км 50+427. При това положение е невъзможно на 16.11.2021 г. М. да е управлявал ППС на посоченото място, без заплатена ТОЛ такса.

Правилно районният съд се е позовал на недоказан субект на нарушението, като е

установил, че не М. е управлявал товарния автомобил на 16.11.2021 г. Следва да се има предвид, че липсата на направени възражения в акта не освобождава административнонаказващия орган от задължението да докаже по безспорен начин автора на деянието – нещо, което в случая не е направено.

Районният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал извод за липса на осъществен състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата.

При извършена служебна проверка по чл.218, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс настоящата инстанция не констатира основания за отмяна на първоинстанционното решение, основаващи се на допуснати процесуални нарушения. Поради това обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на ответника по касация се дължат разноски в размер на 580 лв. на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр.с чл.143 АПК и чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие, съгласно който адв.И. е оказала на ответника безплатна правна помощ. Съгласно чл.18, ал.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл.7, ал.2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В случая съобразно извършеното от процесуалния представител на ответника – подаден писмен отговор на касационната жалба, представени писмени бележки с подробни съображения, на адв.И. следва да се присъди възнаграждение в размер 580 лв. за производството пред касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4354 от 29.09.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8369/2022 г.

ОСЪЖДА Началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално ТОЛ управление към Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на адв.В. И.-САК, разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 580 лв. (петстотин и осемдесет лева), като сумата следва да бъде възстановена от бюджета на Агенция "Пътна инфраструктура".

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.